

4EK211 Základy ekonometrie

Autokorelace náhodné složky

Cvičení 7

Náhodná složka: Gauss-Markovy předpoklady

1. $E(\mathbf{u}) = 0$
 - průměrná hodnota náhodné chyby je nula
2. $E(\mathbf{u} \mathbf{u}^T) = \sigma^2 I_n$
 - konečný a konstantní rozptyl = homoskedasticita
→ porušení: heteroskedasticita
 - náhodné složky jsou sériově nezávislé
→ porušení: autokorelace náhodné složky
3. \mathbf{X} je nestochastická matice – $E(\mathbf{X}^T \mathbf{u}) = 0$
 - veškerá náhodnost \mathbf{y} je obsažena v náhodné složce
4. \mathbf{X} má plnou hodnost k
 - matice \mathbf{X} neobsahuje žádné perfektně lineárně závislé sloupce
pozorování vysvětlujících proměnných
→ porušení: multikolinearita

Autokorelace – obecně

- Podle 2. G.M. předpokladu mají být nediagonální prvky kovarianční matice náhodné složky, $E(\mathbf{u} \mathbf{u}^T)$, nulové:

$$E(\mathbf{u} \mathbf{u}^T) = \begin{bmatrix} \sigma^2 & 0 & 0 & \dots & 0 \\ 0 & \sigma^2 & 0 & \dots & 0 \\ 0 & 0 & \sigma^2 & \dots & 0 \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ 0 & 0 & 0 & \dots & \sigma^2 \end{bmatrix} = \sigma^2 \mathbf{I}_n$$

- porušení předpokladu – **nediagonální prvky $\neq 0$** \rightarrow autokorelace
- náhodné složky u_t **nejdou** sériově nezávislé – závislost mezi hodnotami jedné proměnné (náhodné složky)
- $cov(u_t; u_s) = E(u_t; u_s) \neq 0$; alespoň pro jednu kombinaci: $t \neq s$.
- náhodnou složku lze modelovat pomocí její předchozí hodnoty
 - $u_t = \rho^* u_{t-1} + \varepsilon_t$ AR(1) proces
 - $u_t = \rho_1 u_{t-1} + \rho_2 u_{t-2} + \varepsilon_t$ AR(2) proces

Autokorelace – příčiny a důsledky

Příčiny

- setrvačnost ekonomických veličin (zejm. případ ČR)
- chybná specifikace modelu (specifikační chyba se stává součástí náhodné složky)
- chyby měření vysvětlované proměnné jsou zahrnuty do náhodné složky modelu
- odhad modelu z dat obsahující zpožděné, zprůměrované, vyrovnané, intra nebo extrapolované proměnné

Důsledky

- odhady β zůstávají **nevychýlené a konzistentní**
- odhady β **nejsou** vydatné ani asymptoticky vydatné
- odhady β nemají minimální rozptyl
- **vychýlené odhady** rozptylu modelu (sigma) a směrodatných chyb bodových odhadů (s_{bi})
 - intervaly spolehlivosti nejsou směrodatné
 - statistické testy ztrácejí na síle

Test autokorelace 1. řádu – koeficient autokorelace

- testování vztahu:

$$u_t = \rho * u_{t-1} + \varepsilon_t, \quad t = 1, 2, \dots, T$$

ρ je z intervalu $<-1, 1>$

- ρ je **koeficient autokorelace**
- ε_t je normálně rozdělená náhodná složka
- **vztah**: náhodné složky jsou generovány stacionárním autoregresním stochastickým procesem prvního řádu (AR1)

Vyhodnocení koeficientu ρ

- $\rho > 0$... pozitivní autokorelace
- $\rho < 0$... negativní autokorelace
- $\rho = 0$... sériová nezávislost náhodných složek / autokorelace neexistuje

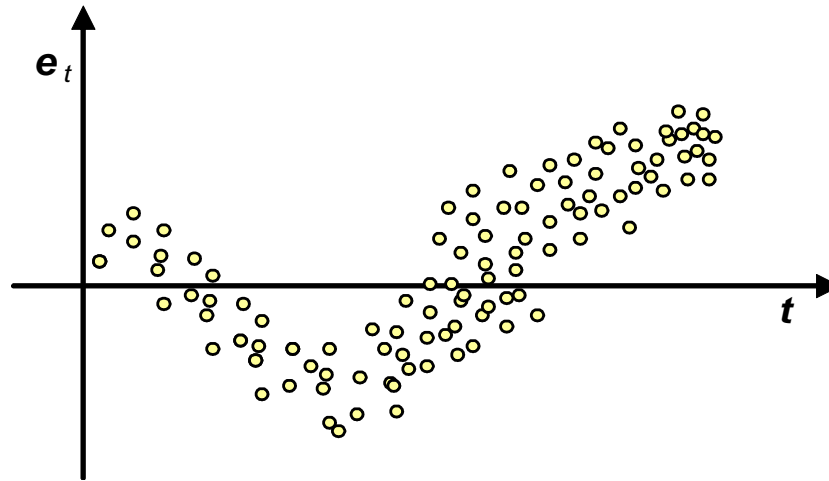
Testovaná hypotéza

H_0 : rezidua mají zcela náhodný charakter, tj. $\rho = 0$ (sériová nezávislost nezávislost náhodných složek / autokorelace neexistuje)

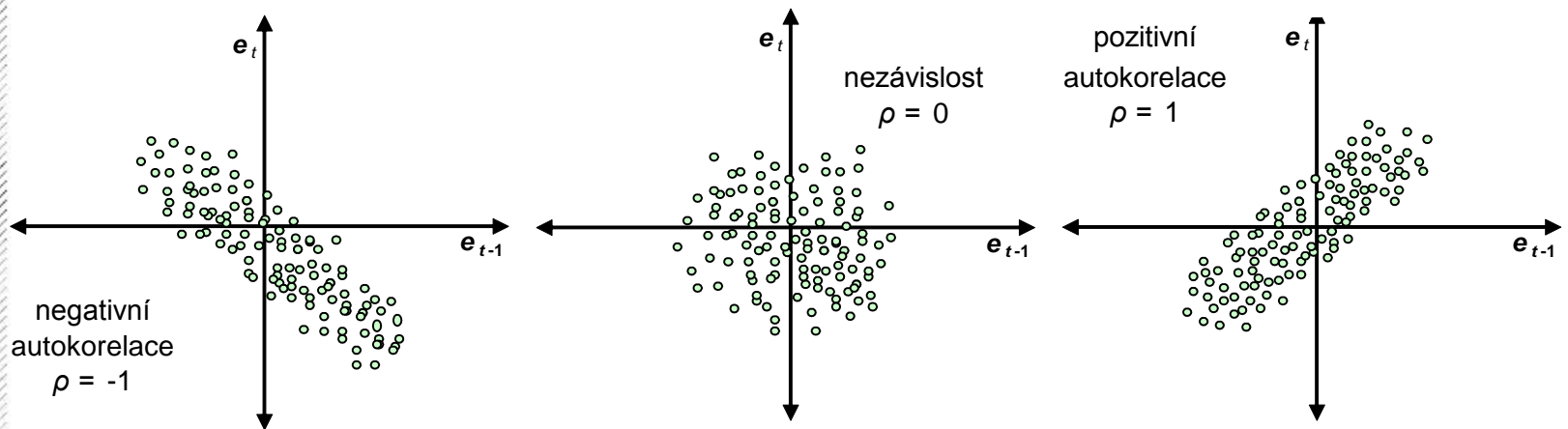
H_1 : rezidua nemají zcela náhodný charakter, tj. $\rho \neq 0$

Test autokorelace 1. řádu – grafický test

Graficky – graf vývoje reziduí v čase

graf vztahu reziduí a zpožděných reziduí

Test autokorelace 1. řádu – d -statistika

- nejznámější test: Durbin-Watsonova d -statistika – tj. hodnota **DW** ve výstupu PcGive i GRETl
- hodnoty u_t nejsou známy, proto se vychází z jejich odhadu – tj. z reziduí e_t
- testuje se vztah: $e_t = r^*e_{t-1} + v_t$, kde r je odhad ρ , značíme $\hat{\rho}$
- platí

$$\hat{\rho} = r \approx 1 - (d/2)$$

$$d = \frac{\sum_{t=2}^T (e_t - e_{t-1})^2}{\sum_{t=1}^T e_t^2}$$

- d -statistika: symetrické rozdělení $<0,4>$ se střední hodnotou 2
- závisí na:
 - n = počet pozorování
 - k = počet vysvětlujících proměnných
 - α = hl. významnosti - hodnoty d tabelovány

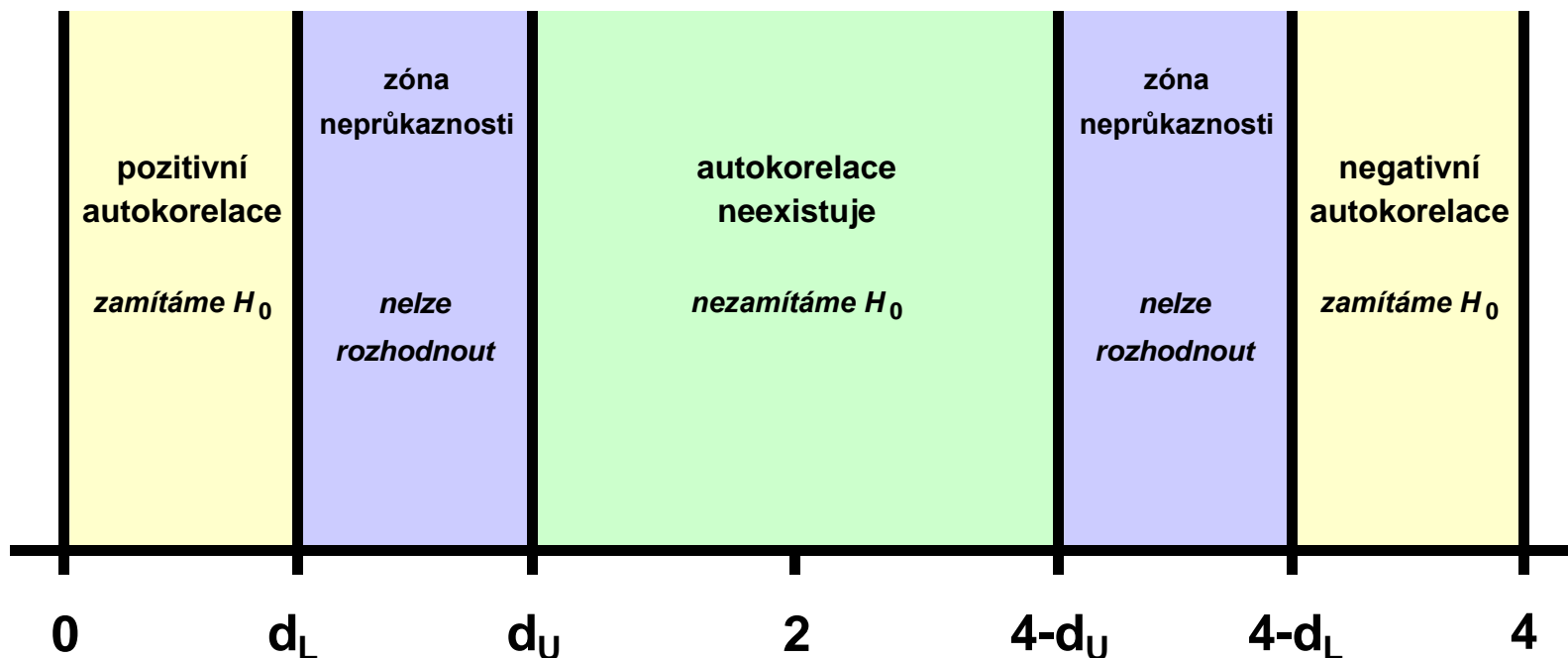
Testovaná hypotéza

H_0 : rezidua nejsou zatížena autokorelací prvního řádu, AR(1), $\rho = 0$

H_1 : rezidua nemají zcela náhodný charakter, tj. $\rho \neq 0$

Test autokorelace 1. řádu – d -statistika

- vypočtenou hodnotu d -statistiky porovnááme s tabulkovou hodnotou d_L a d_U a vyhodnotíme dle obrázku ↓
- index L = lower, index U = upper
- Pro použití DW d -tesu potřebujeme dostatečný počet stupňů volnosti.

Test autokorelace 1. řádu – příklad

Soubor: CV7_PR1.xls

Data: y = reálná mzda, USA 1959-2006
 x = produktivita práce, USA 1959-2006

Zadání: Odhadněte závislost reálné mzdy (y) na produktivitě práce (x).
Otestujte autokorelaci:

- graficky
- přes d -statistiku pro $\alpha = 0,05$.

Modifikovaný test autokorelace 1. řádu – Durbin h

- Durbin h (h -statistika)
- při výskytu zpožděné endogenní proměnné v modelu v roli exogenní proměnné
- např.: $y = f(y_{t-1}, x_2, x_3) + u$

$$h = (1 - 0,5 * d) \sqrt{\frac{n}{1 - n * s_{b(y_{t-1})}^2}}$$

- $h \sim t$ -rozdělení, asymptoticky: $h \sim N(0,1)$
- pro $(n-k-1) > 30$ lze užít tabulky $N(0,1)$ rozdělení a pracovat s příslušnými kvantily:

- $\alpha = 0,1 \rightarrow h^* = \text{kvantil } 1,64$
- $\alpha = 0,05 \rightarrow h^* = \text{kvantil } 1,96$
- $\alpha = 0,01 \rightarrow h^* = \text{kvantil } 2,57$

Testovaná hypotéza

H_0 : nevyskytuje se autokorelace typu AR(1), tj. $\rho = 0$

H_1 : rezidua nemají zcela náhodný charakter, tj. $\rho \neq 0$

Vyhodnocení např. pro $h^* = 1,96$:

- $-1,96 \leq h \leq 1,96 \rightarrow$ nezamítám H_0 o neexistenci autokorelace
- $h < -1,96 \rightarrow$ odmítám H_0 ve prospěch negativní autokorelace
- $h > 1,96 \rightarrow$ odmítám H_0 pozitivní autokorelace

Test autokorelace 1. řádu – příklad

Soubor: CV7_PR1.xls

Data: y = reálná mzda, USA 1959-2006
 x = produktivita práce, USA 1959-2006

Zadání: Odhadněte závislost reálné mzdy (y) na reálné mzdě zpožděné o 1 období (y_{t-1}) a produktivitě práce (x).

Otestujte autokorelaci přes Durbinovo h (h -statistiku) pro $\alpha = 0,05$.

Breusch–Godfrey (BG) test autokorelace vyšších řádů

- **Asymptotický** test autokorelace náhodných složek.

- Pro první i vyšší řády autokorelace: $AR(q)$.

Máme-li podezření, že náhodná složka u_t se řídí $AR(q)$ procesem

$$u_t = r_1 u_{t-1} + r_2 u_{t-2} + \dots + r_q u_{t-q} + e_t$$

- **Popis BG testu – příklad:**

Vyjdeme z obvyklého LRM, např. pro dvě exogenní proměnné:

$$Y_t = b_0 + b_1 X_{1t} + b_2 X_{2t} + u_t, \quad t = 1, 2, \dots, T$$

odhad MNČ zapíšeme ve tvaru:

$$Y_t = b_0 + b_1 X_{1t} + b_2 X_{2t} + e_t.$$

Breusch–Godfrey (BG) test autokorelace vyšších řádů

- **Popis BG testu – příklad (pokračování):**
- Sestavíme pomocnou regresi BG testu: **rezidua e_t se snažíme vysvětlit pomocí všech k proměnných původního modelu a na základě všech q uvažovaných autoregresních prvků e_{t-1} až e_{t-q} .**

Například pro $k = 2$ a $q = 3$ má pomocná regrese tento tvar:

$$e_t = \alpha_0 + \alpha_1 X_{1t} + \alpha_2 X_{2t} + \delta_1 e_{t-1} + \delta_2 e_{t-2} + \delta_3 e_{t-3} + \omega_t$$

- Pomocnou rovnici odhadneme MNČ a vypočteme koeficient vícenásobné determinace R_e^2 u této pomocné rovnice. Čím menší, R_e^2 tím lépe – dostatečně malý koeficient ukazuje na statistickou nevýznamnost pomocné regrese a tedy na neexistenci autokorelace $AR(q)$.
- Konstruujeme testovací statistiku: $LM = n^* R_e^2 \sim \chi^2(q)$
- kde $n = T - q$
 n - počet disponibilních pozorování pomocné regrese,
 T - počet pozorování původního modelu,
 q - testovaný max. řád autokorelace náhodné složky.

Breusch–Godfrey (BG) test autokorelace vyšších řádů

- **Popis BG testu – příklad (dokončení):**

- Testované hypotézy:

$$H_0: \delta_1 = \delta_2 = \dots = \delta_q = 0 ;$$

(tj. náhodná složka u_t není autokorelovaná řádu 1 až q .)

$$H_1: \neg H_0.$$

- Vyhodnocení BG testu:

$LM \geq \chi^2^*(q)$... zamítáme H_0 ve prospěch autokorelace $AR(q)$,

$LM < \chi^2^*(q)$... nepodařilo se zamítnout H_0 .

BG test je v ekonometrických SW vestavěný (GRET, Eviews, R, ...)

- Řídíme se podle „p-value“:

$$[p\text{-value}] \leq \alpha$$

- je-li hodnota [p-value] nižší nebo rovna zvolené hladině významnosti, odmítáme H_0 ve prospěch autokorelace $AR(q)$.